

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

KOVO

18 d.

Antradienis

Nr. 34 (4074)

MISININIS

Kaina 2 kop.

Eina nuo 1948 m.

Ruošiantis komunistinei šeštadienio talkai

DARBO ŠVENTĖ

Darbo kolektyvai baigia ruoštis sąjunginei komunistinei šeštadienio talkai, skirtai V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms. Balandžio 19-ąją — tą dieną, kuri kalendoriuje žymima kaip poilsio, namų rūpesčių diena, šalies šios darbo sargybonės, šie patirę veteranai ir jaunimas, komunistai ir nepartiniai. Taip nusprendė tarybinė liaudis, pritarusi maskviečių iniciatyvai.

Komunistinės šeštadienio talkos demonstruoja didelį tarybinių žmonių sąmoningumą ir patriotizmą, jų ištikimybę didžiojo Lenino priesakams, glaudų susitelkimą apie Lenino partiją. Milijonai darbininkų ir kolūkiečių, pramonės ir žemės ūkio specialistų savo noru neatlyginamai skiria savo darbą ir laiką Tėvynei, siekdami, kad mūsų valstybė būtų dar turtingesnė ir galingesnė.

Šeštadienio talkos — darbo šventė, į kurią žmonės renkasi mielai, su gera nuotaika. Perna talkininkai pagamins vien pramonės produkcijos daugiau kaip už 825 milijonus rublių.

Talkininkų uždirtas lėšas TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba skiria vaikų ir sėklos apsaugos įstaigų, kaimo mokyklų, pionierių stovyklų statybai. Perna dalis šių lėšų buvo panaudota pagalbai didvyriškajai Vietnamo liaudžiai.

TSKP CK 1979 metų lapkričio plenumas daug ką pakeitė vadovavimo ūkinei veiklai praktikoje. Jo nusta-

rimų dėka didėja darbo kolektyvų organizuotumas, gamybinė ir valstybinė drausmė, asmeninė atsakomybė už patikėtą darbo barą.

Ypač didelį dėmesį skyrė TSKP CK plenumas — ir tai atspindi TSRS ekonominio ir socialinio vystymo šių metų planą, — kad būtų taupomi ir racionaliai naudojami žaliavos ir energijos išteklių. Kaip tik todėl darbo kolektyvai — šeštadienio talkos dalyviai — numatė balandžio 19-ąją dirbti sutauptytomis medžiagomis, kuru, elektros energija. Tuo iš anksto turi pasirūpinti visi gamybininkai, ypač gamybos vadovai ir organizatoriai: juk ekonomijos nesukursi per dieną ar savaitę. Tai ilgo, kruopštaus ir taupaus darbo rezultatas.

Iki komunistinės talkos dar yra laiko. Tačiau per tą laiką dar daug ką teks nuveikti, siekiant užtikrinti balandžio 19-ąją didžiausią darbo našumą. Ypač tai svarbi mažosios įmonės, remonto dirbtuvės, tarybinių ūkių ir kolūkių brigados, kur darbo tempų neregamentuojama konvejeris.

Tarybiniai žmonės supranta, kad jų darbas neatstojamas nuo visos liaudies interesų, šie interesai jiems savi, artimi. Šalies šeimininko jausmą jie ypač ryškiai pademonstruos lenininės komunistinės šeštadienio talkos dieną.

V. Beliajevas
TASS-o apžvalgininkas —
ELTA

Balandžio 19-ajai ruošiasi kooperatininkai

Atsilepdami į patriotinę Maskvos įmonių darbininkų iniciatyvą — balandžio 19-ąją vieningai visiems išeiti į lenininę šeštadienio talką, rajono įmonių ir organizacijų dirbantieji numato planus ir galvą, kaip šauniau visuotiniū triūsą pažymėti šią komunistinio darbo šventę.

— Į talkos barus ruošiasi bemaž šimtas mūsų kolektyvų narių, — pastebėjo Kavarsko vartotojų kooperatyvo valdybos pirmininko pavaduotojas Stasys Stasiūnas. — Suprantama, didumą jų tadien dirbs įprastinėse savo darbo vietose — už prekybos, tačiau nemažiau nuodirdžiai rengiasi padirbti ir kituose darbo baruose.

Kaip žinia, greitai laiku Kavarsko miesto bei iš sve-

tur atvykstančių pirkėjų paslaugoms stoja rikiuotė nauja trikotažo-audinių parduotuvė, tad neatstiktina prekylbinkų administracijos dirbantieji pirmiausia užsiplanavo talkos dieną, kiek bus reikalinga, pagelbėti statybinkams bei aptvarkyti statybvietės teritoriją. Dar kiti užsibrėžė aktyviai dalyvauti J. Biliūno gatvės aplinkos tvarkymo darbuose. Perna komunistinės darbo šventės metu prie naujojo valdybos administracinio pastato buvo pasodinti pirmieji želdiniai. Šiemet žaliuosius plotus tikimasi dar labiau pajavairinti. Panašūs darbai numatyti prie daugelio miesto parduotuvių, neilks nuošalyje ir kaimo prekybininkai.

K. Lauras

Tvarkys energetikos ūkį

Prtardami mūsų šalies sostinės darbo žmonių iniciatyvą, Anykščių mechanizacijos kolonos darbininkai, inžineriniai-techniniai darbuotojai neseniai aptarė, kaip jie organizuos darbus lenininėje talkoje, balandžio 19-ąją. Apie tai pasitarime kalbėjo Kolonos pirminės partinės organizacijos sekretorius P. Matelionis. Kolonos kolektyvas pasirūpino talkos metu atlikti statybos-montavimo darbų už 6000 rub. o gauto darbo užmokesčio sąskaita 770 rublių įnešti į penkme-

čio fondo. Įtemptai žada darbuotis balandžio 19-ąją šios kolonos Anykščių aikštelės darbininkai. Jie ties elektros linijas į statomus naujus objektus kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose, montuos galingesnes transformatorines pastotes. Kolonos tarnautojai tvarkys administracinių pastatų ir gamybinės bazės aplinką.

R. Butkutė

Kaip kelti darbo našumą, didinti gamybos efektyvumą, — tokios problemos nagrinėjamos „Vienybės“ kolūkio ekonominio švietimo mokykloje. Į ją lankantys kolūkio specialistai, padalinų vadovai gyvai domisi propagandistės, kolūkio vyr. ekonomistės Danos Eisaitės dėstoma medžiaga, kartu aptaria kelius darbo organizavimui tobulinti, pirmūnų patyrimui įdiegti.

NUOTRAUKOJE: propagandistė D. Eisaitė ir mokyklos klausytoja Jermos vedėja D. Gudeliene ruošia užsiėmimui valz-dines prilemones.

NUOTRAUKOJE: propagandistė D. Eisaitė ir mokyklos klausytoja Jermos vedėja D. Gudeliene ruošia užsiėmimui valz-dines prilemones.

Kronika

Respublikos partinės organizacijos dabar vienija beveik 166 tūkstančius partijos narių ir kandidatų į narius. Apie tai, kaip sumaniai kūrybiškai organizuoti partinį darbą, perduoti sukaupia jo patyrimą, buvo kalbama Vilniuje įvykusioje mokslinėje praktinėje konferencijoje. Plenariniame posėdyje ir sekcijose pranešimus skaitė vadovaujantys LKP CK darbuotojai, taip pat partijos miestų ir rajonų komitetų, gamybinių kolektyvų partinių komitetų sekretoriai, mokslininkai.

Vilniaus Spalio 60-mečio radijo matavimų prietaisų gamykloje stoja rikiuotė automatizuotas kabelių paruošimo baras. Mechanizmai

čia pjausto laidus, juos komplektuoja, nuvalo nuo jų izoliaciją. Iki šiol beveik visas šias operacijas darbininkai atlikdavo rankomis. Nuo penkmečio pradžios įmonėje, nestabdant gamybos, modernizuota ketvirtadalis cėchų ir sandėlių.

Su gera nuotaika pavasarį pasitinka Kėdainių rajono Pašuvio kolūkio mechanizatoriai. Dirbdami naujose dirbtuvėse, šiemet jie kaip niekad anksti paruošė lauko darbams visą inventorių ir traktorius. Nors ir šiandien pasirošę lšelti į laukus taip pat Antano Sniečkaus, Krakų, „Ziburio“ ir daugelio kitų ūkių žemdirbiai. Visiems galingiems traktoriams ūkių mechanizatoriai paruošė plačiaarius agregatus.

(ELTA)

Mašinų-traktorių parko pavasarinė apžiūra

Nuo kovo 13 dienos rajono ūkiuose prasidėjo technikos paruošimo pavasario laukų darbams techninė apžiūra. Jos tikslas — patikrinti, kaip mechanizatoriai per žiemos laikotarpį suremontavo traktorius bei žemės įdirbimo mašinas, kaip ūkiai apsirūpinę mechanizatoriais, kadrais, kaip bus vykdomas technikos techninis aptarnavimas. Tačiau vienas iš svarbiausių apžiūros klausimų — praktiškai įsitikinti, kas ūkiuose iš tiesų jau padaryta, atskleisti tai, kas dar būtina atlikti.

Ypač reikalinga pasiekti, kad kiekvienas traktorius bei žemės ūkio mašina, kuri jau atremontuota, visų pirma būtų gerai ir kruopščiai patikrinta ūkiuose sudarytos komisijos ir atitinkamuose dokumentuose nurodyti dar atskleisti defektai. Nemažiau dėmesio turi būti skirta ir

saugumo technikai bei priešgaisrinei apsaugai, traktorių kompleksiškumui, gerai jų išvaizdai.

Apžiūros metu visuose ūkiuose jau turi būti gerai žinoma, kaip bus organizuotas mašinų-traktorių parko techninis aptarnavimas. Čia jokių kitų rekomendacijų nėra ir negali būti — tie darbai daugiausia guls ant technikos aptarnavimo meistrų-reguliuotojų pečių. Tinkamas mašinų-traktorių parko aptarnavimas šiuo metu, žinia, daug priklauso ir nuo „Liet-žemūktėchnikos“ rajoninio susivienijimo operatyvaus darbo, kadangi minėta organizacija techniškai aptarnauja visus energogalingus traktorius. Beje, šiuo metu Susivienijimui patikėta atlikti 183 galingų traktorių aptarnavimą. 1980 metais visi rajono ūkiai su rajoniniu susivienijimu sudarė sutartis

dėl energogalingų traktorių techninio aptarnavimo, garantinio traktorių bei jų mazgų ir agregatų remonto. Tačiau svarbiausia, kad sutartys būtų laiku vykdomos. Kitas ne mažiau svarbus dalykas, kad energogalingiems traktoriams būtų sukomplektuoti plačiaariai agregatai, o mechanizatoriai — praėję apmokymo kursus ir gerai susipažinę su šia technika. Apžiūros rezultatus ūkiuose apibendrinant, tikslinga būtų tokiuose aptarnimuose dalyvauti ir ūkių vadovams, agronomams bei inžinerinėms tarnybos specialistams. Kolektyvui aptarus visus rūpimus reikalus, bus galima greičiau įveikti ir visas pastebėtas negeroves.

B. Povilanskas

Anykščių rajono žemės ūkio valdybos valstybinės priežiūros inspekcijos viršininkas

Gražių rezultatų pernai pasiekė gyvulininkystėje Sakų rajono „Tautos“ kolūkis. Šimtui hektarų žemės ūkio naudmenų pagaminta po 1155 cni pieno ir po 273 cni mėsos.

Lenktyniaudamos V. Lenino gimimo 110-ųjų metinių garbei, kolūkio melžėjos šiemet pasiekia dar didesnius iškilumus. Jos išparėigojo iš karvės gauti po 4370 kg pieno, o šimtui hektarų naudmenų jo pagaminti po 1190 cni.

NUOTRAUKOJE: karvių jermoje pašarų kokybę tikrina (iš kairės) veterinarijos gydytojas J. Jonuška, ekonomistė M. Diržuvienė ir jermos vedėjas S. Rastauskas. G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

Pakalbėkime apie darbo drausmę

Pasakoja Sodininkystės tarybinio ūkio pirminės sekretorė Genė Ražanė

Jei vakar mechanizatorui Emilijonui Mikštai, anot laudies, buvo „iki kelių visos marios“, tai dabar žmogus nedrįso dargi akių aukščiau kilsteiti. „Turi stropias, išmaningas rankas, kuriose darbas kitąkart virte verda. Tai kam juodini save, savo vardą, negi baltakės butelis stipresnis už tavą užsispyrimą, valią? — tiesiai išrėžė vienas darbo draugų. „Gražų amžių, penkiasdešimt aštuntus metus. Emilijonai, baigi, bent jau prieš sūnus sarmatos nedaryk“, — vakar užliavojusiam traktorininkui metė kilas.

„Patikėkit, darbo metu daugiau nę lašo“, — draugams dievojoji Mikšta...

Bendradarbiai šiuokart patikėjo vyrišku Mikštos pažadu, nors kelias į žmogaus širdį, žinia, dar laukia ilgas ir nelengvas. Tai gal jie ant pečių geranoriškai užsikrovė dar vieną našlą? Nemanyčiau.

Nubausti pravaikštininką ar kitą darbo drausmės ardytoją niekad nebuvo perdėm sunku, tačiau norint išugdyti sveiką ir drausmingą kolektyvą, reikia daug padirbėti. Ir protu, ir širdimi. Kol klystkelin laikantis darbo draugas galop suvoks tiesą, jog dirbame ne kiekvienas sau, o kiekvienas visiems, jog esam turtingi tik kolektyviniais lobiais.

„Partinės, profsąjunginės ir komjaunimo organizacijos turi daugiau dėmesio skirti sąmoningos drausmės ugdymui“, — pabrėžiama ir TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos ir VPSC Tarybos nutarime „Dėl tolesnio darbo drausmės stiprinimo ir kadrų kaitos mažinimo liaudies ūkyje“. Iš tiesų. Šiandien netekam nebereikia būti

tolregišku, kad suvoktum, jog tikrai sąžiningu, efektyviu darbu kalama socializmo šalies galybė, kuriama šviesi dirbančio žmogaus ateitis. Bet „nėra taisyklės be išimties“ — sakoma liaudyje. Taip ir gyvenime kartais pasitaiko visokių spalvų. Antai ne kur negyvenamoje saloje, o tame pačiame mūsų šiuolaikinėje Sodininkystės tarybinio ūkio gyvena tokia Janė Firaitė. Kad moteris stipriai bičiuliauja su stikleliu, pastebėjome nebe vakar: vargiai besukačiuosiai, kiek su ja bandėm kalbėtis tiek gražioju, tiek piktuoju, kelis kartus kvietė į ūkio draugiškąjį teismą. Bet kaip žmogų ištraukti iš balos, jeigu jis tik numoja ranka ir toliau breną? Vėl auklėti? Kaip? Juk ne mažas, galvą ant pečių turi. Be to, įstatymus ir savo padėtį visuomenėje kitąsyk gal geriau supranta nei kitas. Tiesiai tariant, kolektyvo kantrybė trūko — šiomis dienomis, tarpininkaujant rajono liaudies teismui, imamės konkrečių žygių. Jų minėtoji Firaitė būtų išsiųsta priverstiniam gydymui nuo alkoholio.

Noriu pastebėti, jog toks atvejis, kai tenka imtis veik ne pačių kraštutinių priemonių, mūsų šiuolaikinėje kolektyve, palyginti, labai retas. Per kelis pastaruosius metus ne vienam ūkio dirbančiajam neteko stoti prieš liaudies teismą. Jeigu ir pasitaikydavo kokių juodulių, dažniausiai juos įveikdavom savo kolektyvo jėgomis. Geras taktinis šiuolaikinės reikale buvo ir yra tas faktorius, jog visose ūkinio darbo sferose įstengė suformuoti stabilius darbo kolektyvus. Beveik kiekviename jų kiekvienas dirbantis vidutiniškai

darbuojasi jau daugiau nei penki metai. Suprantama, kad tai turi įtakos ne vien kolektyvo mikroklimatui. Pastovus kadrų įtvirtinimas ne tik žmones burla į bendraminčių gretas, bet ir ragina būti reiklesniems vienas prieš kitą, labiau pasitempti, nes vargu ar tau yra didesnis pasmerkimas už savųjų pasmerkimą, didesnis pripažinimas už bendradarbių pripažinimą.

Kaip tuos kadrus tame pačiame darbo bare ilgiau įtvirtinti? Didelių receptų ne pasakysiu: daug kas priklauso nuo to, kaip žmonėse mokam skiepyti pasididžiavimą savąja profesija, kaip dirbamas individualus darbas su naujokais, kaip sugebam kiekvieną dirbantįjį įtraukti į kolektyvui sprendimų uždavinių sprendimą, kokias sąlygas sudarom kiekvienam pareikšti savo nuomonę, iniciatyvą, rūpinamės žmogaus profesiniu augimu. Kitas nemažiau svarbus svetas, kaip teisingai buvo pastebėta TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos ir VPSC Tarybos ir VPSC Tarybos nutarime „Dėl tolesnio darbo drausmės stiprinimo ir kadrų kaitos mažinimo liaudies ūkyje“, — dėmesys žmogaus buitinėms reikmėms. Antai, pernai ūkio dirbantiesiems pastatėm du dešimties butų gyvenamuosius namus, su noru palikome ir skatiname individualiąją statybą. Kasmet savose trobose įkurtuves atšvenčia 4—5 mūsų kolektyvo šeimos. Beje, tame pačiame partijos ir vyriausybės dokumente akcentuota būtinybė visuose gamybiniuose baruose įvesti žmonėms patogiausią darbo laiką. Atvirai kalbant, šiuolaikinės mums dar yra kai kurių sprendimų problemų, ypač gyvulininkystės šakoje, tačiau artimiausiu metu imamės laukti ledus: visos fermos darbo dieną pradės ne anksčiau, kaip 7—8 valandą ryto.

Dar vienas pavyzdys. Mūsų dirbantieji vis užsiminda, kad Ažuoteriuose reiktų felferinio punkto. Gyventojų prašymas pilnai suprantamas, tad ėmėmės priemonių,

jog jis būtų patenkintas. Dabar toks punktas jau veikia, nustatytomis dienomis darbui į jį atvyksta dargi akių ligų specialistai, vaikų ligų gydytojai. Nesunku suprasti, kiek žmonės sutaupo brangaus laiko, beieškant medicininės pagalbos, vis rečiau tenka važiuoti į rajono centrą. Tegul tai ir mažo žmogus, bet, kaip visi žinom, darbo diena visų pirma susideda iš valandų, minučių... Antra vertus, kai žmogus mato, jog jautriai skaitomasi su juo, su jo norais, jis gali kalnus nuverst. Ir dar. Kai tas rūpinimasis nuoširdus, nesuvaldintas, jis kitąkart gali paveikti net labiausiai užkietėjusią širdį...

Visų mums, kaimo komunistams bei kitoms visuomeninėms organizacijoms, prienamų būdų ir metodų darbo drausmei, gamybiniam aktyvumui žadinti, kadrų kaitai mažinti vienu pašnekesiu nei aptarsi, nei suminėsi. Juo labiau, kad pačia parankiausia tos veiklos programa šiuolaikinės mums tarnauja naujasis TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos ir VPSC Tarybos ir VPSC Tarybos nutarimas. Jame išskeltų uždavinių išsprendimas neabejotinai prisidės prie tolesnio socialistinės ekonomikos vystymo, įgalins dar labiau pakelti materialinį ir kultūrinį liaudies gyvenimo lygį. O tai ir yra kiekvieno iš mūsų, kiekvieno darbo kolektyvo pirmasis tikslas.

Naujos lengvatos veteranams

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą „Dėl papildomų priemonių Didžiojo Tėvynės karo dalyvių materialinėms ir buitinėms sąlygoms gerinti“. Didžiojo Tėvynės karo invalidams nustatomos papildomos lengvatos, tarp jų — liečiančios buto nuomą, mokesčių už apšildymą, vandentiekį, dujas ir elektros energiją, pajamų mokesčių, invalidumo pensijas. Nustatyta taip pat pirmenybės teisė aprūpinti gyvenamuoju plotu Pilietinio karo, Didžiojo Tėvynės karo ir kitų kovos operacijų ginant TSR Sąjungą dalyviams.

Vietiniams partiniams ir tarybiniais organams rekomenduota sistemingai kontroliuoti, kad Didžiojo Tėvynės karo dalyviams būtų teikiamos lengvatos ir pranašumai, nustatyti įstatymais, nuolat domėtis jų reikalais ir poreikiais.

Lengvatos įvedamos nuo 1980 metų gegužės 1 d. (TASS-ELTA)

PIONIERIŠKOS VEIKLOS GAIRĖS

Neseniai įvykusiame rajono pionierių tarybos plenumo buvo aptarta rajono pionierių organizacijos veiklos stiprinimo, idejinio-politinio ir dorovinio pionierių ir moksleivių auklėjimo klausimai. Pranešimą plenumo perskaitė rajono komjaunimo komiteto sekretorius, rajono pionierių organizacijos tarybos pirmininkas R. Kulka. Jis plačiai išnagrinėjo rajono pionierių organizacijos darbo kryptis, susijusias su jaunųjų leniniečių internacionaliniu, idejinio-politiniu ir darbinio auklėjimu, o taip pat, kaip pionierių organizacijos ruošiasi sutikti V. Lenino gimimo 110-ąsias, Pergalės prie fašistinė Vokietiją 45-ąsias ir Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-ąsias metines.

Kavarsko vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotoja O. Marcinkevičienė savo pranešime kalbėjo apie pionierių ir moksleivių darbinį auklėjimą, jų dalyvavimą darbinėse akcijose bei operacijose, o komjaunimo veteranė komunistė Z. Barkauskienė pasidalino mintimis apie kompleksinį moksleivių auklėjimą, papasakojo apie savo bendraamžių komjauninkų veiklą.

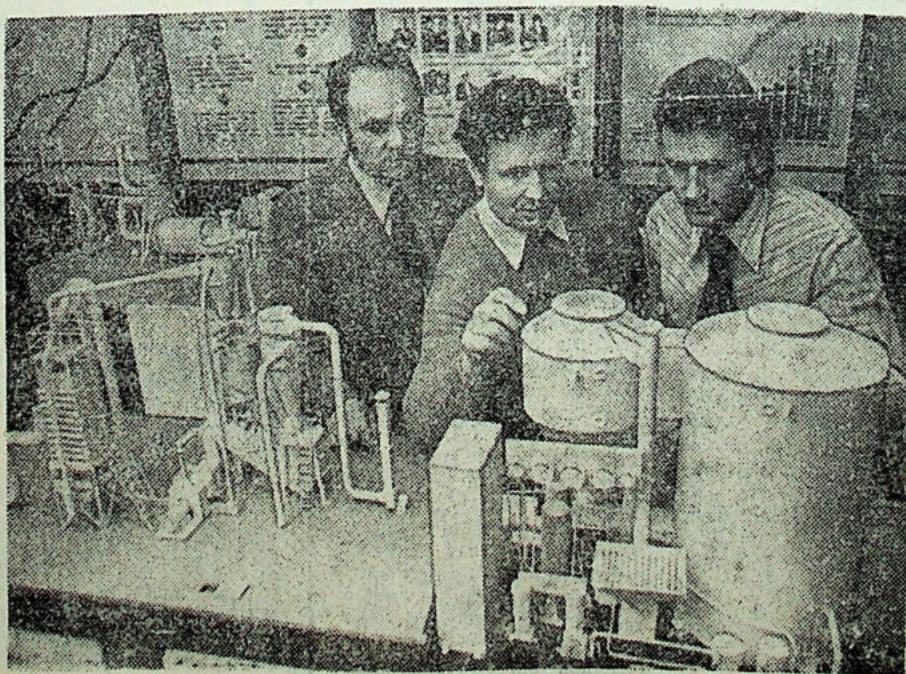
Traupio bibliotekos vedėja, pionierių būrio vadovė Z. Lukšienė pasakojo plenumo

dalyviams apie tai, kaip gamybiniškai šefuoja pionierius. Žaliosios aštuonmetės mokyklos direktorės M. Sablevičienės pasakyme buvo ypač akcentuota, jog būtina moksleiviams kovoti prieš abejingumą ir užimti aktyvią poziciją gyvenime. Plenumo metu buvo paskelbti ir apdovanoti garbės raštais neseniai vykusios pionierių kambarių apžiūros, skirtos V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms, prizininkai. Pirmoji vieta buvo pripažinta Anykščių II-osios vidurinės mokyklos pionierių kambariui, antrąją — J. Bičiūno vidurinės mokyklos ir trečiąją — Svėdasų vidurinės mokyklos pionierių kambariui.

Viešintų, Troškūnų, Kavarsko vidurinių, Traupio aštuonmetės mokyklų vyr. pionierių vadovės V. Pranskevičienė, N. Silaikiene, A. Sudeikiene, Z. Riškienė apdovanotos garbės raštais už gerą vadovavimą pionierių organizacijoms, ruošiantis sąjunginiam maršui „Lenino žygiui ištikimi“.

Plenumo darbe dalyvavo LKP Anykščių rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas A. Sadaunikas ir LLKJS Anykščių rajono komiteto pirmoji sekretorė R. Navašinskienė.

B. Romaitė

Maždaug dvigubai padidėjo šiaudų maistingumas, apdorojus juos kaustine soda. Tokią technologinę liniją sukūrė Zolės ir šiaudų perdirbimo mašinų pagrindinio eksperimentinio konstravimo instituto Vilniuje specialistai.

NUOTRAUKOJE: projekto vyriausieji konstruktoriai J. Gaspariūnas, Z. Brazdėkis ir pašarų presavimo skyriaus vedėjas S. Ruzgas prie naujos linijos maketo. T. Zebrausko (ELTA) nuotr.

Atestacija — akivaizdus veiklos įvertinimas

Pakiliai nusiteikę rajono kultūros skyriaus pirminės komjaunimo organizacijos komjaunuoliai rinkosi į reikšmingą priemonę — lenininės įskaitos „Mokomės komunizmo — statome komunizmą“ III etapo atestaciją. Knygų paroda „Ta ugninga didelė dvasia“, skirta V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms, papuošė Kultūros rūmų patalpą, kurioje vyko ši komjaunuolių šventė. Prieš atestacinę komisiją, kuriai vadovavo Kultūros skyriaus pirminės partinės organizacijos sekretorė A. Puikienė, kiekvienas komjaunuolis atsiskaitė, kaip vykdė savo asmeninius kompleksinius planus. Lenininės įskaitos metu buvo reikliai įvertinti kiekvieno komjaunuolio darbinė ir visuomeninė veikla, aptarti jo siekiai ir užmojai, laisvalaikio ir savišvietos temos, pareiktos kritinės pastabos tiems, kurie nepakankamai principingai vykdė savo duotą žodį. Komjaunuoliai prisidėmė naujus asmeninius kompleksinius planus lenininės įskaitos IV-ajam etapui. Atestacijos metu komjaunuoliai

liai susumavo bibliotekinių grupės socialistinio lenktyniavimo, skirto V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms, rezultatus. Geriausia rajono jaunąja bibliotekininke buvo pripažinta Centrinės bibliotekos jaunimo sektoriaus vedėja J. Varnauskienė. Tokio gražaus savo veiklos įvertinimo ši moteris pasiekia jau nebe pirmus metus iš eilės. J. Varnauskienė buvo įteiktas 1979 metų spartuolio ženklelis ir LLKJS Anykščių rajono komiteto garbės raštas.

Gerai asmeninius kompleksinius planus vykdė ir komjaunuolės — skaitytojų aptarnavimo skyriaus vyr. bibliotekininkė R. Sermukšnytė bei vaikų literatūros skyriaus vyr. bibliotekininkė V. Bražiūnaitė. Joms taip pat buvo iškilmingai prisegti 1979 metų spartuolio ženkleliai. Aktyvią poziciją tiek tiesioginiame, tiek visuomeniniame darbe užėmė ir kiti komjaunuoliai.

Visi Kultūros skyriaus komjaunuoliai turi vidurinį ar specialų vidurinį išsilavinimą, nemažai baigę aukštąsias mokyklas. O štai, A. Berzaušienė neakivaizdiniu būdu studijuoja Vilniaus valstybinio universiteto III kurse. Šiais mokslo metais į universitetą įstojo neakivaizdiniu būdu studijuoti ir N. Griškaitė.

Kultūros skyriaus komjaunuolių lenininės įskaitos atestacijoje dalyvavo ir kalbėjo LLKJS Anykščių rajono komiteto pirmoji sekretorė R. Navašinskienė.

Šią šventę pajavirino susitikimas-popietė su jaunųjų rašytojų sekcijos nariu J. Malašausku. Svečias perskaitė keletą kūrinių. Susitikime dalyvavo rajono Vidaus reikalų skyriaus viršininko pavaduotojas D. Vilksys, kuris pasidalino mintimis apie teise tvarkos stiprinimo uždavinius.

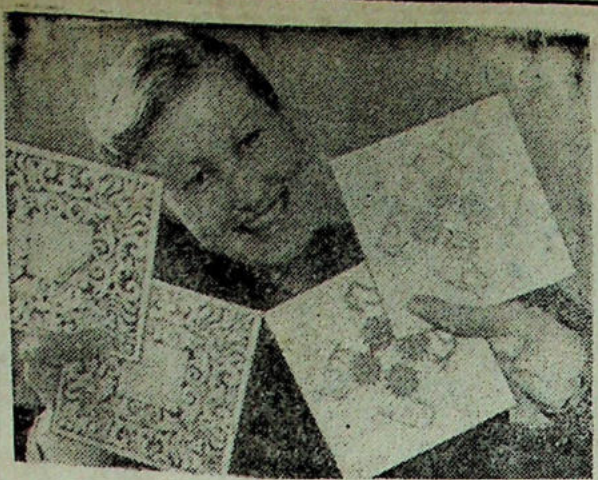
R. Mintauklytė

„Anksčiau planuoto laiko virš ledinio šarvo, sukaustiusio Zėjos hidroelektrinės vandens telkinį, kaip dvidešimties aukštų namų pakilo betoninės būsimos geležinkelio tilto atramos. Šis tiltas sujungs centrinį ir rytinį Baikalo-Amūro magistralės ruožus.

„Naujame Baltarusijos automobilių gamyklos pastate bus gaminami galingiausi šalyje savarankiai sunkvežimiai, kurie dirba karjeruose. Daugiau kaip pusė šio komplekso objektų perduota eksperimentiniam mašinų pavyzdys. Jis gali pakelti 180 tonų krovinių.

(TASS-ELTA)

Gražius darbo rezultatais pasitiktį V. Lenino gimimo 110-ąsias metines išpareigojo Dvarčionių statybinių medžiagų kombinato kolektyvas. Iki šios garbingos datos virš plano bus pagaminta penki tūkstančiai kvadratinų metrų keraminių plytelių. Kombinate pradėjo veikti nauja gamybos linija, kuri per metus patiks ketvirtį milijono kvadratinų metrų keraminių plytelių su dekoratyviniu piešiniu.

NUOTRAUKE: keraminių plytelių su dekoratyviniu piešiniu demonstruoja inžinierė Alma Zablaivienė. A. Palonio (ELTA) nuotr.

Išgyvendinkime šias negeroves

Kiekvieną rytą skardžiai skamba laiptų cementas, o džiugus „Labas rytas“ lydi skubancius į darbą daugiaaukščių ir kitų gyvenamųjų komunalinių namų gyventojus.

Išskubame pakilūs, lydimi būsimos dienos svajonių ir užmojų. Baigiasi darbo diena. Gera ar prislėgta nuotaika, bet vis tiek jaučiame namų ilgesį. Tačiau neretai normalų gyvenimo ritmą komunalinių butų nuomininkams drumsčia atskiri netvarkingai gyvenantieji butų nuomininkai. Be abejo, jų vienetai, tačiau jų gyvenimo būdas nusipelnė griežtos kritikos. Štai Anelė Prigockienė, gyvenanti J. Biliūno gatvėje Nr. 18-5, Petras Asaciūnas, gyvenantis Statybinių gatvėje Nr. 4-11, Valė Urbutienė iš Sportininkų gatvės Nr. 17-4, Vytautas Ražinskas, gyvenantis J. Biliūno gatvėje Nr. 8-37, Stasys Adomavičius, Bara-

nauko a. Nr. 3-3 gyven-tojas, savo komunalinius butus paverė „vaisiukininkų“ landynėmis. Jų pastogėje kiekvieną dieną ir vakarą renkasi niekur nedirbantys sugėrovai. Apie buto estetiką nereikia ir kalbėti, ten net aplinkinių gyventojų butų durys apterštos, laiptų aikštelėse pilna nuorukų.

Dauguma iš mūsų mėgstame švarą savo butuose. Beveik visi komunalinių butų nuomininkai savo langus valo per metus po kelių kartų, tačiau, kaip nekeista, bet yra ir tokių, kurie kilimus ir kiliminius takus išdulkina balkonuose, nors tam yra padaryti įrenginiai lauke. Didelė dalis šeiminių įprato takus iškratyti ir iš kambarių šukšles išsluoti į laiptinę, už savo buto durų, atseit, yra valytoja, tegu ji valo į dieną nors po šimtą kartų.

Labai dažnai, lpdami laiptais, suaugęs žmogus numeta nuoruką, tuščią degtukų dėžutę. Tai ko norėti iš mažylio, kuris, paskui jį eidamas, viską regėjo. Jis taip pat mėtys ant laiptų nuo saldainių arba ledų popierių ar kitas šukšles. Kur gyvena tokie netvarkingi gyventojai, kol patenki į butą arba rūšį, dažnai tenka įveikti šukšlyną.

Mieli nuomininkai, jeigu jau negerbiate kitų triušio į jėdama lėšų, tad bent gerbkite kaimynus ir patys save. Kiekviename laiptų narvelyje yra visuomeninis apšvietimas, kuris šviečia naktį.

bet dažnai jis dega ir dieną, kai jo nereikia, o laiptais nulipa nuo penkto iki pirmo aukšto dešimtys suaugusių ir mokyklinio amžiaus vaikų, tačiau nė vienas nerūpi visuomeninis turtas ir tai, kad bereikalingai eikvojama elektros energija.

Pro išorines namo duris dešimtys namo gyventojų. Bet jos vis likdavo atviros. Vėjas trinkelėjo duris į namo sieną ir sudužęs stiklas pabiro ant laiptų, išdaužyti ir rūšių langai.

Matai, stiklo duryse nėra, kur Namų valdyba žiūrį, — kitą rytą kalbėjo tos pačios laiptinės gyventojai.

Vaikams bežiūrinėjant laiptų turėklais, jie neišlaikė, išklibo, o po kelių dienų visai nukrito. Namų pamatai ir sienos, kiek pasiekiamas, išbraižytos kreida ir spalvotais pieštukais. Priskačiuotume ir daugiau netvarkingumo pavyzdžių.

Už ką mes nuomą mokame, — vėl komentuoja tie patys gyventojai. Tačiau nė vienas nepagalvoja, kad išmargino sienas, išdaužė durų ir rūšių langus ne kas kitas, o jų nepilnamečiai vaikai.

Prie daugiaaukščių namų buvo padaryti ir pastatyti poilsui suoliukai. Praeitą vasarą teko būti vieno įvykio liudininku. J. Biliūno gatvėje Nr. 10 ant vieno tokio suoliuko savo raumenų jėgą bandė trys 13-14 metų jaunuoliai. Ant jo patrepšėjo, ir medžio juostelės lūžo. Man juos begėdinant,

užėjo dvi moterys ir aš buvau sugėdintas, atseit, ką jau čia tokio blogo padarė, mes už tai buto nuomą mokame.

Keletą žodžių noriu priminti ir apie keturkojus „numylėtuosius“ šunelius. Remiantis LTSR Komunalinio ūkio ministerijos 1968 m. kovo mėn. 7 d. įsakymu Nr. 39 naudojimosi gyvenamąja patalpa taisyklėse pasakyta, kad namuose, kuriuose gyvena kelios šeimos, laikyti kates ir šunis leidžiama, jeigu laikomasi sanitarijos ir higienos taisyklių ir jei visi gyventojai sutinka. Kai kurie gyventojai pažeidžia ir šį įsakymą.

Nuo 1980 m. vasario 1 dienos buvo pradėtos surinkti sausos maisto atliekos, kurios reikalingos kai kuriems mūsų rajono ūkiams, gaminant mėsos ir pieno produktą. Daugeliui komunalinių butų nuomininkų reikia tarti nuoširdų aciu, tačiau jau pasitaikė ir nesąžiningumo, abejingumo atvejų, kai į bidonus kartu su duonos, bulbos, lupenų turiniu buvo įpilta stiklo, lėkščių šukių, popieriaus atliekų.

Baigdamas noriu Jums gerbiami nuomininkai, priminti, jog mes visi norime gyventi ramiai ir švariai, grįžti į namus geros nuotakos, su šypsena, kurios laukia, ilgisi ir maži, ir suaugę, tad padarykime viską, kad išgyvendintume visus šiuos abejingumo, nesąžiningumo pavyzdžius.

Br. Jasaitis
Anykščių namų valdybos valdytojas

Tarybiniai įstatymai ir religija

2. VALSTYBĖ IR RELIGINIAI SUSIVIENIJIMAI

Valstybės ir religinių susivienijimų santykius mūsų espublikoje nustato Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo patvirtinti „Religinių susivienijimų nuostatai“. Ekstremistiškai nusiteikę dvasininkai, prisidengdami žmogaus teisių gynimu, bando įrodinėti, kad šie Nuostatai neva pažeidžia tikinčiųjų piliečių sąžinės laisvę, nors iš tiesų jie patys mėgina pažeidinėti tarybinius įstatymus. Ypač dažnai mėginimai iškreiptai vaizduoti katalikų bažnyčios santykius su valstybe.

Nuostatai taikomi visų tikinčiųjų ir religinių srovių religinėms bendruomenėms ir tikinčiųjų grupėms, taip pat religiniams centrams, dvasininkams ir kitiems visų pavadinimų kulto susivienijimams, veikiantiems Tarybų Lietuvos teritorijoje. Jau pirmasis Nuostatų straipsnis rodo, kad mūsų šalyje nėra viena religija, nesinaudoja privilegijomis, visos tikybės ir bažnyčios lygios įstatymų atžvilgiu.

Tarybiniai įstatymai visiškai sutinkamai su Konstitucija reglamentuoja įvairių religinių susivienijimų organizavimo tvarką, jų teises, veiklos ribas, santykius su valdžios organais, kulto reikalams skirtą turto valdymą, disponavimą pinigėmis lėšomis ir kt.

Tiek religinė bendruomenė, tiek tikinčiųjų grupė gali pradėti veikti, tik nustatyta tvarka įsiregistruos valstybės valdžios organuose. Registravimo faktas reiškia, kad religinis susivienijimas išpareigoja laikytis įstatymų ir kartu užtikrina, kad jis bus saugomas įstatymų, ginančių religinių kultų išpažinimo laisvę. Registravimas ne tik nevaržo, bet suteikia tikintiesiems visas teises normaliai tenkinti savo religinius poreikius. Tikintiesiems, sudariusiems įstatymu nustatytą tvarką religinį susivienijimą, suteikiama teisė gauti nemokamam naudojimui specialius maldos namus.

Maldos namai ir kulto inventoriai mūsų šalyje yra visos liaudies nuosavybė. Jie perduodami religiniams susivienijimams nemokamai naudotis pagal sutartis, sudarytas tarp vietinių valdžios organų ir religinės bendruo-

menės. Sutartyje numatoma, kad asmenys, priėmę maldos namus ir kitą juose esantį inventorių, išpareigoja saugoti ir tausoti jį kaip patikėtą jiems valstybės turtą. Į jų pareigas įeina remontuoti pastatą (kapitalinio arba einamojo remonto būtinumas suderinamas su atitinkamu vykdomuoju komitetu), taip pat padengti išlaidas, susijusias su šio turto valdymu bei naudojimu (apsauga, apšildymas, draudimo mokesčiai, padarytų valstybei nuostolių padengimas sugadinus arba iššvaisčius turtą ir panašiai). Naudotis šiuo turtu leidžiama tik religinių poreikių tenkinimo tikslams. Religiniam susivienijimui, neatnaujinusiam sutarties dėl naudojimosi maldos namais ir juose esančiu inventoriu, vietiniai valdžios organai gali atimti teisę naudotis maldos namais.

Religinės organizacijos leidžia religinę literatūrą. Pastaraisiais metais respublikoje parengta ir išleista „Romos katalikų apeigyno“ trys tomai, „II Vatikano susirinkimo nutarimai“, „Sventojo rašto“ dvytonis, du kartus išleistas maldynėlis tikintiesiems, jau spausdinamas „Katekizmas“. Kasmet respublikos tikintieji gauna katalikų, liuteronų, sentikių, stačiatikių, baptistų, judėjų religinius kalendorius.

Funkcijoms, susijusioms su kulto turto valdymu ir piniginių lėšų tvarkymu, tikintieji, sudariusieji religinį susivienijimą, išrenka iš savo tarpo vykdomąjį organą ir revizijos komisiją, arba tikinčiųjų grupėje viena atstovą. Vykdomasis organas ir revizijos komisija už savo veiklą atsiskaito tikinčiųjų visuotiniame susirinkime.

Neteisėti yra ekstremistiškai nusiteikusių kunigų veiksmai, kai jie pasiskelbia šių vykdomųjų organų nariais, arba net pradeda vadovauti jiems. Teisė spresti visus klausimus, liečiančius religinių poreikių tenkinimą, priklauso patiems tikintiesiems, sudariusiems religinį susivienijimą. Tik religinėms apeigoms ir ceremonijoms atlikti tikinčiųjų bendruomenė pakviečia arba išrenka kulto tarną ir kitus asmenis, besirūpinančius kulto reikalais. Kulto tarno funkcijas įeina tik tikinčiųjų religinių porei-

kių tenkinimas.

Nuostatuose numatyta, kad kulto tarnu, pamokslininku veiklos rajone įeina tik jų aptarnaujamo religinio susivienijimo tikinčiųjų gyvenamoji vietovė ir atitinkamų maldos namų vietovė. Kulto tarnai gali pradėti savo veiklą, tik gavę registracijos pažymėjimą.

Kulto įstatymai draudžia prievarta imti mokesčius ir rinkliavas religinių organizacijų ir kulto tarnų naudai. Tikinčiųjų, savanoriškai įnešamų piniginių aukų apskaita veda religinio susivienijimo išdėdinkas. Bažnyčios lėšos, kuras sudaro tikinčiųjų savanoriškos aukos, neapmokstinamos.

Skelbdami ir garantuodami sąžinės laisvę, mūsų įstatymai kartu nustato tam tikras religinių organizacijų veiklos ribas. Bažnyčios veiklos ribos, savaime aišku, yra tikinčiųjų religinių poreikių tenkinimas. Jokia kita bažnyčios veikla neleidžiama ir tam nėra jokio reikalo, nes visos liaudies ūkio šakos valdo tam paskirti valdžios organai.

P. Anillonis
Religijų reikalų tarybos prie TSRS Ministrų Tarybos Igallotinis Lietuvos TSR

Kauno platus vartojamo reikmenų gamykloje „Pirmūnas“ pradėti gaminti patogūs emaliuoti virtuvės indai ir puodai.

Slais metais jų bus pagaminta per 50 tūkstančių.

NUOTRAUKE: laborantė N. Federavičiūtė demonstruoja naujus indus.

A. Pallonio (ELTA) nuotr.

DIDŽIAUSIAS RŪPESTIS

Teismo procesas baigėsi. Julija ir Mečislovas patraukė skirtingais keliais. Nuo šios valandos jie jau nebe vyras ir žmona. Reguliariai iš vyro atlyginimo atskaitomi alimentai vaikams dar tebeįjungs juos. Po skrybių Mečislovas žadėjo išvažiuoti į tolimiausią Lietuvos kampą. Dygūs pažįstamų moterų, dalyvavusių teisme, žvilgsniai lydėjo Juliją, einančią iš salės. Smerkė ją už tai, kad padavė skrybioms. Šitoks puikus vyras, ir namuose padeda, su vaikais išsina pasivaikščioti, ko ji dar nori — tokia buvo jų nuomonė. Nenuneigė Julija, kad gerą, dosnią širdį turi Mečislovas, bet poreikis alkoholiui viską sugrūvė. Mečislovas negėrė darbo metu, buvo sumanus darbuotojas, bet po darbo į namus grįž-

davo vėlai ir visuomet girtas. Gražiuoju ir piktumu prasė Julija negerti, bet nepadėjo. Savo pažadą ilgusiai savaitę tesėdavo. Kuo toliau, tuo labiau klumpo į girtuokliavimą. Parvažiavęs į tėviškę, su sūnumis jau nebekėlė pavasarį inkilų medžiūse, nebėjo meškerioti, kiekvieną laisvės valandą pramogų ieškojo išgeriančių draugų kompanijose. Jei anksčiau dar buvo Julija jį lyg ir įtiklusi, kad jam reikalingas gydymas nuo alkoholio, dabar jis tik juokėsi iš šito. Didelę įtaką turėjo išgertuvių draugai. Jie vis siundė prieš žmoną. „Tu per daug geras jai, pataikauji, aš kai pakišu kumštį panosėn, tai manoji, susirinkusi skudurus, tuojau išsinešdina ir prieš mane ne cyp!“ Mečislovas niekada nemušė žmonos, bet tokios kalbos nepraslysdavo pro ausis. Dabar jau ir jis, parėjęs girtas, iki parvėjų bambėdavo prieaištus. Gal dar būtų tos nusivylimo ir viltingos — gal nebegers, gal paklausys, išvažiuos gydytis — ratas ilgai tebesisukęs, jeigu jis nebūtų pradėjęs neigiamos įtakos sėti sūnuose. Kartą, grįžusi iš kelionės, rado prie butelio sėdinčią vyrą, nepažįstamą jai žmogų ir penkiolikmetį sūnų Alvarą.

Mečislovas išvažiuo. Reguliariai visus metus plaukė perlaidomis alimentais. Kartais net ir dovanėlės vaikams įvairiomis progomis. Porą kartų ir vaikų aplankyti buvo atvažiavęs. Tuščia Julijai buvo namuose vienai su vaikais, gaila sugrįvusio gyvenimo, slapta ne vieną asarą nubraukė. Antrosios viešnagės pas vaikus metu jis prisipažino Julijai, kad mažiau geriąs, gal visai nebegersi.

O vieną sekmadienio rytmetį, suskambus durų skambui, mažasis Rolandas pribėgo į atidaryti.

— Mamyte, tėvelisl, — džiaugsmingai sušuko.

Stovėjo Mečislovas su lagaminais koridoriuje ir tylėjo. Tylėjo ir Julija, supratusi, apie ką byloja šis jo pasirodymas.

Rolandas įsiregęs tempė tėvą į kambarį.

— Mamyte, būk gerutė, neišvairyk jo, tėvelis niekad, niekad nebegers.

Grįžo Mečislovas, iš tiesų pasiryžęs daugiau nebegerti. Tikėdama jo pažadu, o svarbiausia matydama, kaip sūnums reikalingas tėvas, Julija priėmė jį.

Sąlytum, laiminga pabai-ga. Deja, rūpestių ir pergyvenimų Julijai netrūks. Tiesa, Mečislovas dar ne pradėjo gerti. Bet ar iš tikrųjų jo pažadas tvirtas? Juk praeityje iš jo gražių pažadų galėjai rūmą pastatyti. O didžiausias rūpestis dabar yra Alvaro auklėjimas. Vyresnysis sūnus linkęs susidėti su nelinkamais draugais, bėga iš pamokų, ieško pramogų už mokyklos ribų, nuolat gauna pedagogų pastabas, net ir išgėres pastebėtas. Jei anksčiau tėvo neigiamą įtaką, kaip dirvon grūdas krisdavo ir sudygdavo, dabar jo teigiami pamokymai neturi prasmės. Skaudžiai žeidžia ir pažįstamų pašaipūs žvilgsniai — matai, išsidraskė per teismą, o vėl už rankų susikibę vaikšto. Mečislovui irgi ne pyragai. Buvo butelio draugai vis kursto: „Mazgotė esi, vynioja tave boba ant piršto kaip tik nori“. Be abejo, šito nevertėtų imti į širdį. Visų svarbiausia, kad vis dėlto neiširo šeima. Juk gal pavys bent dalį išlaityti ir Alvaro auklėjime padaryti klaidų? Nuslysti lengva. Didžiulės valios reikia, kad vėl palitum.

R. Bražėnienė

Anykštų VRS valstybi nės autoinspekcijos table 1980 m. kovo mėn. 1 d.

Lyginant su praėjusiu me-
tų pirmaisiais dviem mėne-
siais, šiomet per tą patį lai-
ką tarpą išaiškinta beveik
2,8 karto daugiau įvairių eis-
mo taisyklių pažeidimų. Zi-
noma, tatal nereikšia, kad
eismo drausmė keliuose ir
gatvėse visiškai pašlijo. Re-
kalas tas, kad sausio ir va-
sario mėnesių bėgyje šiomet
buvo smarkiai sustiprinta
eismo kontrolė ir pažeide-
jams buvo labai jau sunku
išsiskirti nopastebėtiems. Bet
patį faktas, kad mūsų rajo-
no keliuose ir gyvenviečių
gatvėse išaiškinta beveik
tūkstantis nusizengimų eis-
mo saugumui, turi sukelti
rimtą susirūpinimą visuose
darbo kolektyvuose, tuo la-
biau, kad, lyginant su 1979
metų sausio-vasario mėne-
siais, šiomet beveik trigubai
padidėjo girtų eismo daly-
vių — tiek vairuotojų, tiek

Daugelyje darbo kolektyvų dar silpnai kontroliuojama, kad darbuotojams nebū-

tų leidžiama valruoti transporto priemones, kai jie nebilaivūs. Jei vairuotojų-profesionalų elgesys šiuo požiūriu daug kur gana efektyviai kontroliuojamas, tai darbuotojais, kuriems yra skirtos transporto priemonės tarnybiniam naudojimui, palieka už kontrolės akiracijo. Neatsitiktinai tik per du pirmuosius šių metų mėnesius po keturis girtus įvairių transporto priemonių vairuotojus buvo išaiškinta Anykščių MSMPV ir „Atžalyno“ kolūkyje, po tris – Leva-niškoje ir Skiemontų kolūkiuose. Nepatenkinama padėtis šiuo klausimu Jakiškio tarybiname ūkyje, „Aušros“ ir kai kuriuose kituose kolūkiuose.

Kasmet daugėja transporto priemonių, eismas keliuose ir gatvėse darosi vis intensyvesnis ir sudėtingesnis. Net iš pirmo žvilgsnio menkas esmo taisyklių reikavimų pažeidimas gali būti avarijos priežastimi. Tad tiek mechaninio transporto priemonių vairuotojai, tiek pėstieji privalo tiksliai vykdyti esmo taisyklių reikavimus.

A. Puzinas,
N. Antanaitis,
P. Saltis

MARIJAI ir LOGINUI
GAVRILOVAMS,
AKILINAI ANTIPOVAI
Gilaus liūdesio valan-
da, mirus mylimam sū-
nui ir broliui, reiškiam
nuoširdžia užuojauta
„Gimtosios žemės“
kolūkio valdyba ir
profesajunginė organi-
zacija

MARIJA: GAVRILOVA
Kartu dalinamės su Tavimi džiaugsmais ir rūpesčiais, tad leis pasidailinti ir tuo dideliu skausmu, kurį sukėlė tragiška mylimo sūnaus mirtis.

„Gimtosios žemės“
kolikišo Paežerių fermos darbuotojų kolektyvas

I ekranus išeina naujas Lietuvos kino studijos valdybinis filmas „Pasigailėk mūsų“. Jį pastatė režisierius A. Araminas. Scenarijų savo apysakos „Mano Galilėjus“ motyvais sukūrė rašytojas V. Radaitis.

NUOTRAUKOJE kadras iš filmo „Pasigailėk mūsų“.

(ELTA)

„PO GATVES
VEDŽIOJOSI KOMODA“

Filmas susideda iš devynių novelių. Pagrindinis filmo herojus — juokas. Filme vaidina Viacheslavas Tichonovas, Rolanas Bykovas, Jevgenijus Vesnikovas, Vladimiras Basovas ir kiti populiariai aktoriai.

„NEBYLUS APLANKAS“

Vengrų detektyvinis filmas. Įvykiai prasideda automobilių katastrofa. Pas sužeistąjį rasta užšifruota medžiaga. Pala Kolačas apkaltinamas špionažu. Susekama stambi nusikaltėlių grupė.

„TIK TRUPUČIUKA
SIRDIES“

Aleksandro Dovženkos
kino studijas filmas, na-
grinējantis šēimos prob-
lēmas. Parodoma, kaip
veikla vaiko psihikā ap-
linka šēimoje.

„Tēvas — treneris, motīna — dailiniece. Abu uzsīemē, ir šešāmetis Vovka vis vienas. Bet kaļ ir sugrįžta tēvaļ ļ na-muš — maļai Vovkaļ iļ na-udus. Jie ļ vaļķa ne-kreļpia dīemēso, o tik tarpusavyje gīnčļjasi.

Vovka nusiviliu ir išėina leškoti draugų. Tėvai aiškina, kad vaikui nieko netrūksta. Jis — pavalgęs, gerai apmokytas, ko dar reikia. Širdies, tik truputiuką širdies reikia vaikui — kelia mintį filmas.

J. Vaičekauskienė

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Nuoširdžiai užjaučiame
EMILIJĄ NAMAJUSKIE-
NĘ, mirus mylimai ma-
mytel.
Anykščių vaikų kon-
sultacijos darbuoto-
jai

Mirus JONUI KULIE-
SAI, gilaus liūdeslo va-
landą reiškiamą nuošir-
džia užuojautą velionio
šeimais ir artimiesiems.
Nežinybinės apsau-
gos poskyrio darbuo-
tojai

Tragiškai mirus AL-
GIUI LALIUI, nuošir-
džiai užjaučiame velionio
šeima ir artimuosius.
Andrioniškio kolūkio
Akmenos mechaniza-
toriai ir vairuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame
BRONĖ LALIENĘ ir sū-
nų VYTAUTĄ, mylimam
vyruui ir tėveliui mirus.
Andrioniškio aštuon-
metės mokyklos dar-
buotojai

Nuoširdžiai užjaučiame
NERINGĄ STROLAITĘ,
mylimai močiutei mirus.
Viešintų vidurinės
mokyklos Va klasės
mokiniai ir vadovė

ROMUALDUI KULIESAI
Mirus broliui JONUI,
nuoširdžia užuojauta reiš-
kia J. Biliūno gatvės na-
mo Nr. 64 gyventojai.

KAMARAUSKIENEI
IRENAI
ir VALEI
STEPONAVICIENEI
Mirus mylimam broliui
JONUI, reiškiamo nuoširdžią užuojautą ir liūdime
kartu.
Bendradarbiai iš SRV

ONAI ANDRIKONIENEI
Lelskite nors keliais
užuojautos žodžiais pa-
lengvint Jūsų skausmą,
netekus brangios mamų-
tės.
Burneikos. Navickai,
Valmos. Baukiai, Kei-
bos

VYTAUTUI LALIUI
Tegu nuoširdūs užuo-
jautos žodžiai palengvi-
na Tavo skausmą, tragiš-
kai mirus mylimam tėve-
liui.

Androniško aštuonmetės mokyklos VII klasės mokiniai ir auklėtoja

AKILINAI ANTIPOVAI
Tegu nuoširdūs užuo-
laautos žodžiai paguodžia
Jus liūdesio valanda, mi-
rus mylimam broliui.
Bendradarbiai

ONUTEI
ANDRIKONIENEI
Netekus branglausio
žmogaus — mamytės,
nuoširdžią užuojautą reiškia
Plėtos, Salteniai,
Kazlovi, Labanovai,
Samana.

**EUGENIJAI
PAKSIENAI ir
VYTAUTUI PAPIEVIUI**
Gilaus liudėsio valan-
da, mlrus brangiai ma-
nytel, rėškiane nuošir-
džia užuojautą.

A., R. ir P. Pakšiai.
G., B., E. ir T. Laba-
novai, K. ir V. Paš-
kevičiai

Tragiškai mirus ALGIUI LALIUI, gilaus liūdesio valanda reiškiamo nuoširdžia užuojauta velionio žmogui, vaikams ir artimiesiems.

Andrioniško kolūklės valdyba ir profsąjunginė organizacija

JONUI LAGINAUSKUI
Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia
Anykščių MK Utenos
statybinių aikštelės
darbuotojai.

JONUI GAVRILOVUI
Tegu nuoširdūs užuo-
jautos žodžiai paguodžia
Jus liūdesio valanda, mi-
rus mylimam broliui.
Anykščių mechani-
zuotos kolonos TP
montavimo baro dar-
buotojai

1954-1974, red. pavaduotojo
skyių ir žemės ūkio skyrių

Аликинский районного
та народных депутатов

J. Janonio 31. Spausdi-

2. Užsak. Nr. 445

Ar matête mus, tèveliall..

A. Žižiūno nuotr.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakatoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Колективинис дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaus tuvė, J. Janonio 31. Spausdina rotacinė mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.162. Užsak. Nr. 445

Užsak. Nr 445